

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo intelligendum sit illud: quodcunque solueris super terram, &c. G.

H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Alius modus ligandi & soluendi.

*De pœn.
dist. 17. lib.
de vera &
falsa pœn.
c. 10. tit. 4.*

*Hom. 40.
20. 10. lib. de
pœnitent.*

1. Cor. 5. b.

Ligant quoq; sacerdotes, dum satisfactionē pœnitentiæ confitentib. imponunt: Soluunt, cum de ea aliquid dimittunt, vel per eam purgatos ad sacramentorum cōmunionem admittunt, quemadmodum supius Leo Papa notauit. Secūdum hunc modum dicūtur etiā sacerdotes dimittere peccata vel retinere. Vnde superi⁹ Aug. dixit. Quibus remittunt, & remittit Deus, &c. Opus n. iustitiæ exercēt in peccatores, cum eos iusta pœna ligāt: opus misericordiæ, dum de ea aliquid relaxāt, vel sacramentorum cōmunioni cōciliant, alia opera in peccatores exercere nequeunt. Et notādum est, quia quos satisfactione pœnitentiæ ligant, eo ipso à peccatis solutos ostēdunt: qā nō imponitur alicui satisfactio pœnitentiālis, nisi quē sacerdos vere pœnitentē arbitratur. Alij vero non imponunt: & eo ipso peccatum retineri à Deo iudicāt. Quod a hoc ad clauēs ptineat, Aug. ostēdit dicens Frustrat clauēs ecclesiæ, q sine arbitrio sacerdotis pœnitentiā agit, si sine oris cōfessione criminis indulgentiam imprecatur. Est & alius modus ligandi & soluendi, qui per excōmunicationē geritur: dum aliquis secundum canonicam disciplinā tertio vocatus ad emendationē manifesti delicti, & satisfacere vilipendens sentētia ecclesiæ à loco orationis, & sacramentorū cōmunionē, & fidelium cōsortio pręscinditur: vt erubescat, & pudore sceleris conuersus pœniteat, vt sic spiritus eius saluus sit. Quod si pœnitentiā profitens respuerit, negat & cōmunioni admittitur, & ecclesiæ reconciliatur. Hęc est a ecclesiæ anathematizatio: hanc pœnam illis qui digne percelluntur, infligit: quia gratia Dei & protectio illis amplius subtrahitur, ac sibi ipsi relinquuntur, vt sit eis liberum ruere in interitū peccati, in quos etiā maior diabolo sãuēdi datur potestas. Orationes quoq; ecclesiæ & benedictionū, ac

merito
Quon

Secu
verum
ram, e
ris sup
n. ofte
pud D
cation
indign
arcent
merit
sacerd
proba
cedit,
ergo se
nis rec
i. apuc
tia sic
go see
& illi
tētia
Exije
castr
ut cō
si nō e
dum
incus
sus Ap
liter f
ramē
tē dir
tū ac
Hi
tene

meri

meritorū suffragia, eis nequaquā suffragari putātur.

Quomodo secundum hos modos intelligendum sit illud,

Quodcunque soluer. &c. H

Secundum hos ligandi, & soluendi modos quō *Matth. 16. 6*
verum est, q̄ dicitur. Quodcunq; solueris sup ter-
ram, erit solutum & in cœlis: & quodcunq; ligaue-
ris super terrā, erit ligatū & in cœlis, &c. Aliquādo
n. ostendunt solutos vel ligatos, qui ita nō sunt a-
pud Deum: & pœna satisfactionis vel excōmuni-
cationis interdum indignos ligant vel soluunt, &
indignos sacramētis admittunt, & dignos amitti
arcent. Sed intelligendum est hoc in illis, quorum
merita solui vel ligari postulant. Tunc n. sententiā
sacerdotis iudicio Dei, & totius cœlestis curiæ ap-
probatur & cōfirmatur, cum ita ex discretione p-
cedit, vt eorū merita nō contradicant. Quoscunq;
ergo soluunt vel ligāt, adhibentes clauē discretio-
nis eorū meritis, soluuntur vel ligantur in cœlis,
i. apud Deum. q̄a diuino iudicio sacerdotis senten-
tia sic p̄gressa approbatur & cōfirmatur. Quos er-
go secundum merita sentētia eeclesię p̄cellit, lēdit:
& illi foris sunt apud Deum. Qui a. nō meruit sen- *Hom. 14. ad*
tētia eeclesię, nō lēditur, nisi contēnar. Vnde Orig. *cap. 24. Le-*
Exijt q̄s a veritate, a fide, a charitate? p̄ hoc exit de *artic.*
castris eeclesię, etiā si episc. voce nō abijciatur: sic-
ut cōtra aliq̄s nō recto iudicio foras mittitur: sed
si nō egit, vt mēreretur exire, nihil lēditur. Inter-
dum n. qui foras mittitur, int^o est, & qui foras est,
intus videtur retineri. Ecce qualis & quātus est v-
sus Apostol. clauium. Iā ostensum est ex parte, qua-
liter sacerdotes dimittunt peccata vel teneant: &
tamē retinuit sibi Deus quandā singularē potestā
tē dimittēdi vel retinēdi: q̄a ipse sol^o per se debi-
tū aternæ mortis soluit, & animā interius purgat.

Quæ interiores tenebræ & interior macula. I

Hic q̄ritur. Quæ sit illa macula, & quæ sint illæ
tenebræ interiores, a quib. Deus interius animam
pur-